

Verslag van de Polderbendetocht van 15 oktober 2023 in Gendt.

We gaan van start bij het witte bruggetje met 14 kinderen. Een jongetje is er niet.

Omdat we weer nieuwe kinderen hebben beginnen we met een namenrondje. Dan gaan we met veel enthousiasme op weg. We besluiten het eerste stuk fietspad gewoon door te lopen en pas bij de eerste plas te stoppen.

Het thema van vandaag is: kleine beestjes en hun kunstjes. We vertellen dat de diertjes mogelijk moeilijker te vinden zijn, omdat het nu zoveel kouder is. Dan verstoppen diertjes zich en moeten wij beter zoeken. De kinderen weten wel waar ze zich kunnen verstoppen: in de grond, onder boomstammen die omgevallen zijn, onder de schors van bomen en onder gras polletjes.

Bram geeft iedereen een loepotje en de kinderen gaan op zoek. Al gauw vinden ze van alles: kikkers, padden, salamanders, slakken, kevers, muggen, pissebedden, wormen, schaatsenrijders (nog heel klein), larven van muggen en nog veel meer.

We roepen hen bij elkaar en bekijken alle diertjes. Dan kijken we wat we over deze diertjes weten: spinnen eten insecten en maken daarvoor een spinnenweb. Dat proberen wij ook te doen met een bol wol, maar helaas het zijn allemaal losse draden, dus dat gaat niet lukken. En wij hebben ook geen klier bij ons achterwerk waarmee wij draden kunnen spinnen.

Dan maar naar de muggen: die prikken mensen om bloed te zuigen voor hun kinderen. Heel vervelend, maar ze kunnen ook heel snel hun vleugels bewegen, wel 800 x per minuut (of per seconde). Wij proberen hoe vaak wij onze armen kunnen zwaaien in een minuut. Dat varieert van 30 tot 60 x. Dus komt niet in de buurt van de snelheid van muggen.

Ook hebben we pissebedden gevonden. Bram vertelt dat sommige van hen zich op kunnen rollen bij gevaar; dat zijn de rollers. En anderen kunnen heel snel rennen, dus de renners. De kinderen mogen kiezen of zij een roller of renner zijn en mogen over een bepaalde afstand laten zien wat ze kunnen. Vooral de rollers genieten er echt van.

Als we allemaal bij Bram verzameld zijn gebeurt er iets vreemds. Opeens komen er twee hengsten op ons af. Ze zijn heel nieuwsgierig en gaan snuffelen aan al onze spullen, tassen, loeppotjes, de schop en de tas met loepen. Wij zijn intussen op grote afstand gaan staan, maar de kinderen maken zich wel zorgen over alle spullen. We vertellen dat deze paarden niet bij de kudde mogen en dat ze daarom een beetje gek doen. Dan beginnen de paarden met elkaar te dollen, ze maken hap bewegingen naar elkaar; ze springen tegen elkaar op, ze duwen elkaar weg en intussen draaien ze maar om ons spullen heen.

Ze komen nog dichterbij en wij besluiten de spullen maar even achter te laten en verder te lopen richting moerasbos. Na een tijdje lopen de paarden terug naar het fietspad en Bram loopt terug om onze spullen op te halen. Joep gaat helpen. De paarden komen weer naar hen toe en ze lopen maar snel achter ons aan en wij verdwijnen in het bos. Daar zien we de paarden niet meer en we struinen lekker door de ruigte. We vinden 2 vierkante vrij diepe gaten: het lijkt wel of er iets gestaan heeft. Het zijn in ieder geval geen holen.

Dan komen we bij oude omgevallen bomen waarop heel veel tonderzwammen zitten en een mooie gele trilzwam. We vinden ook een vleermuizenkast die van een boom gevallen is.

We merken dat de kinderen behoefte hebben om even af te reageren, dus wie wil mag een hut gaan bouwen en anderen gaan paddenstoelen zoeken. Die zijn er hier nog niet zoveel, we vinden het mestkaalkopje en inktzwammetjes, piep kleine mycena's en geringde vlekplaat.

We zijn lekker bezig, maar dan is het al weer tijd om terug te gaan. Brechje vindt nog een tijgernaaktslak. Ook heel mooi.

De kinderen vinden het best jammer, maar dat vinden wij een goed teken. We lopen terug naar de plek waar de schop en de loeppotjes hopelijk nog liggen. Sommige kinderen zijn erg benieuwd of de paarden ze heel gelaten hebben. Nou gelukkig, alles is nog heel!

Nou, dit was een tocht met avontuur en gelukkig een goede afloop.

Henny